

แนวทางพัฒนาการบริหารวิชาการโรงเรียนมัธยมศึกษาจังหวัดชัยนาท
ตามแนวคิดทักษะทางพฤติกรรม

Approaches for Developing Academic Management of Secondary Schools in Chainat Province
Based on The Concept of Non-Cognitive Skills

เรวัต อยุ่เกิด¹ รองศาสตราจารย์ ดร.สุกัญญา แซ่มช้อย²
Rawat Yukerd¹ Assoc. Prof. Dr.Sukanya Chaemchoy²

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้เป็นการวิจัยแบบบรรยาย มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) เพื่อศึกษาความต้องการจำเป็นของการพัฒนาการบริหารวิชาการโรงเรียนมัธยมศึกษาจังหวัดชัยนาท ตามแนวคิดทักษะทางพฤติกรรม 2) เพื่อนำเสนอแนวทางพัฒนาการบริหารวิชาการโรงเรียนมัธยมศึกษาจังหวัดชัยนาท ตามแนวคิดทักษะทางพฤติกรรม ประชากรที่ศึกษา คือ โรงเรียนมัธยมศึกษาจังหวัดชัยนาท สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาอุทัยธานี ชัยนาท จำนวน 13 โรงเรียน ผู้ให้ข้อมูล ประกอบด้วย ผู้อำนวยการโรงเรียนจำนวน 11 คน รองผู้อำนวยการโรงเรียนจำนวน 10 คน และครูจำนวน 205 คน รวมจำนวน 226 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แบบสอบถามลักษณะมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ และแบบประเมินความเหมาะสมและความเป็นไปได้ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ร้อยละ และการจัดลำดับความต้องการจำเป็น (PNI_{modified})

ผลการวิจัย พบว่า

1. การบริหารวิชาการโรงเรียนมัธยมศึกษาจังหวัดชัยนาทที่มีความต้องการจำเป็นสูงสุด คือ การพัฒนาหลักสูตร รองลงมา คือ การพัฒนากระบวนการเรียนรู้ และการวัดและประเมินผล ตามลำดับ ซึ่งการบริหารวิชาการทั้งหมดมีองค์ประกอบทักษะทางพฤติกรรมที่มีค่าความต้องการจำเป็นสูงสุด คือ ความมั่นคงทางอารมณ์
2. แนวทางพัฒนาการบริหารวิชาการโรงเรียนมัธยมศึกษาจังหวัดชัยนาทตามแนวคิดทักษะทางพฤติกรรม โดยนำเสนอตามลำดับความต้องการจำเป็น 3 อันดับ มีทั้งหมด 3 แนวทาง ดังนี้ (1) พัฒนาหลักสูตรสถานศึกษาที่เน้นผลลัพธ์การเรียนรู้ ทักษะทางพฤติกรรมด้านความมั่นคงทางอารมณ์ (2) พัฒนาการกระบวนการเรียนรู้ที่เน้นผลลัพธ์การเรียนรู้ทักษะทางพฤติกรรม ด้านความมั่นคงทางอารมณ์ (3) พัฒนาการวัดและประเมินผลตามสภาพจริงที่เน้นผลลัพธ์การเรียนรู้ทักษะทางพฤติกรรมด้านความมั่นคงทางอารมณ์

คำสำคัญ: บริหารวิชาการ ทักษะทางพฤติกรรม มัธยมศึกษา ความมั่นคงทางอารมณ์

¹นิสิตหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาบริหาร คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

¹Graduate Student of Educational Administration Division, Faculty of Education, Chulalongkorn University

²อาจารย์ประจำสาขาวิชาบริหารการศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

²Lecturer of Educational Administration Division, Faculty of Education, Chulalongkorn University

ผู้ติดต่อ, อีเมล: เรวัต อยุ่เกิด, rawat.y@obec.moe.go.th

รับเมื่อ 12 เมษายน 2564 แก้ไข 20 มิถุนายน 2564 ตอรับ 22 มิถุนายน 2564

ABSTRACT

This study was descriptive method research. Its purpose was to study the current states, desirable states and priority needs for developing academic management of secondary schools in Chainat province based on the concept of non-cognitive skills. The population is 13 secondary schools in Chainat province under the secondary educational service area office Uthathani Chainat. The total research informants was 226 informants including 11 school directors, 10 deputy directors and 205 teachers. The research instrument were rating scale questionnaire and rating scale appropriateness and possibility of evaluation form. Quantitative data were analyzed by descriptive statistics to acquire mode and a Modified Priority Needs Index (PNI_{modified}).

The research results were:

1. The first priority needed for academic management was developing a school curriculum. The second priority needed for academic management was developing students' learning process. The third priority needed of academic management was measurement and evaluation. The scope of those three aspects of academic management had the highest needed component of non-cognitive skills is emotional stability.

2. The 3 approaches for developing academic management of secondary schools in Chainat province based on the concept of non-cognitive skills were (1) developing a school curriculum focusing on non-cognitive skills learning outcomes of emotional stability. (2) developing students' learning process focusing on non-cognitive skills learning outcomes of emotional stability. (3) developing authentic measurement and evaluation focusing on non-cognitive skills learning outcomes of emotional stability.

Keywords: Academic Management, Non-Cognitive Skills, Secondary school, Emotional stability

กุ่มิหลั้ง

สถำนการณั้การเปลี่ยนเปลี่งในอนาคด ทั้งเศรฐฐกิจโลก โครจสร้งประชากร เทคโนโลยี ทำให้ประเทศไทย เฝชิญควมทำทายมกขั้นในการเสริมสร้งควมสมการในการข่งขั้นของประเทรวมถึงกฎ ระเบียบระหว่งประเทศ ที่เกี่ยวข่งกับการข่งขั้นทางการค้ำ ทักษะควมสมการของแรงงนที่เปลี่ยนเปลี่งไป (ส่านกงานคณะกรรมาการ พัฒนาการเศรฐฐกิจและสังคมแห่งชาติ, 2562, คำน่า) ประกอบกับการเฝชิญการเปลี่ยนเปลี่งอย่างรวดเร็วในหลกหลาย มิติทั้งทางด้นสังคม วัฒนธรรม การเมือง เศรฐฐกิจ และเทคโนโลยี ส่งผลให้วิถีชีวิตของคนมีควมแตกต่ากันมกขั้น ผู้คนจ่านวมมกหลกหลายเชื้อชาติย้ายข้ามประเทศ ข้ามภาษา และข้ามวัฒนธรรม มาอาศัยอยู่รวมกัน และทำงาน รวมกัน ก่อให้เกิดเป็นสังคมพหุวัฒนธรรม โลกการทำงาน ปรับเปลี่ยนจากการทำงานที่ใช้บุคคลที่มีองค์ควมรู้เดี่ยวกัน ทักษะเดี่ยวกัน และทำงานในสายเดี่ยวกัน จำเป็นต้องจัดการศึกษาให้ทันต่อการเปลี่ยนเปลี่ง ส่งเสริมให้มีการปรับตัว ให้ทันกับสถำนการณั้โลกที่เต็มไปด้วยควมรู้และข้อมูลทีเพิ่มขั้น (ส่านกบริหารงานการมัธยมศึกษาตอนปลาย, 2558, คำน่า) รูปแบบการจัดการศึกษาในศตวรรษที่ 21 จึงต้องมีการปรับเปลี่ยนด้วยการเพิ่มพูนทักษะต่า ๆ ให้แก่ผู้เรียน เพื่อรองรับกับการเคลี่อนไหวที่รวดเร็วของบริบททางสังคมได้อย่างทันท่วงที หน่วยงานทางการศึกษาจึงจำเป็นที่จะต้อง พัฒนาวัดกรรมาทางด้นหลกสูตร และกระบวนกรจัดการเรียนการสอนในแนวท่างใหม่ ๆ และรูปแบบการวัดและ ประเมินผลทางการศึกษาทีให้ควมสำคัญทั้งกับทักษะท่างปัญญ (จักรกฤษณ์ ลีริน, ออนไลน์) และการพัฒนาทักษะ ท่างพฤติกรรม ซึ่งทักษะท่างพฤติกรรมเป็นทักษะคต และคณค่าทีบุคคลจำเป็นต้องมีเพื่อใช้เป็นแนวท่างในการดำเนินชีวิต

(กานต์ธีรา ภูริวิกรัย, 2563, ออนไลน์) ทั้งนี้มีเอกสารการวิจัยพบว่าทักษะทางพฤติกรรมมีความสำคัญมากกว่าหรือเทียบเท่ากับทักษะทางปัญญาในการส่งเสริมความสามารถทางการศึกษา รวมถึงทักษะทางพฤติกรรมยังเป็นตัวแปรสำคัญที่ส่งผลต่อความสำเร็จทางการศึกษาของแต่ละบุคคล อีกทั้งยังมีความเชื่อมโยงกับกระบวนการเรียนรู้ และการถูกจ้างงานหลังจากสำเร็จการศึกษาในอนาคต (Myint and Shaljan, 2016, p. 3) ยิ่งไปกว่านั้นทักษะทางพฤติกรรมยังเป็นที่ทักษะที่จะส่งผลทำให้บุคคลสามารถประกอบอาชีพ และมีรายได้ที่สูงขึ้น ตลอดจนทำให้ผลของ “ทักษะปัญญา (Cognitive Skill)” ลดลง กล่าวคือ บุคคลที่ประสบความสำเร็จในการปฏิบัติหน้าที่การงาน อาจไม่จำเป็นต้องมีทักษะทางปัญญาสูงที่สุดหรือฉลาดที่สุด แต่จำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องมีความรู้ทักษะทางพฤติกรรม เพื่อส่งเสริมให้การปฏิบัติหน้าที่ประสบความสำเร็จ (จรรย์กษ หงส์งาม, 2555, บทคัดย่อ) และการปรับเปลี่ยนรูปแบบการจัดการเรียนสอนที่มุ่งเน้นการส่งเสริมทักษะให้แก่ผู้เรียน ยังสอดคล้องกับยุทธศาสตร์ในการพัฒนาการศึกษาภายใต้ 6 ยุทธศาสตร์หลักที่สอดคล้องกับยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี ในส่วนยุทธศาสตร์ที่ 2 การผลิตและพัฒนากำลังคน การวิจัย และนวัตกรรม เพื่อสร้างขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศ เป้าหมายที่ 2.1 กำลังคนมีทักษะที่สำคัญจำเป็นและมีสมรรถนะตรงตามความต้องการของตลาดงาน และการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของประเทศ (สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา, 2564, หน้า 88)

โรงเรียนมัธยมศึกษาจังหวัดชัยนาท ภายใต้สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาอุทัยธานี ชัยนาท สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กระทรวงศึกษาธิการ ได้จัดตั้งเครือข่ายส่งเสริมประสิทธิภาพการจัดการศึกษามัธยมศึกษาจังหวัดชัยนาทขึ้น เพื่อให้การดำเนินการพัฒนาและส่งเสริมคุณภาพการศึกษาของสถานศึกษาในสังกัดให้มีประสิทธิภาพ เกิดประสิทธิผล มีคุณภาพและมาตรฐานในการจัดการศึกษา โดยมุ่งเน้นการยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาให้แก่สถานศึกษาทุกแห่ง และเพื่อให้เกิดประโยชน์ต่อราชการอย่างยั่งยืน โดยมียุทธศาสตร์ร่วมกัน คือ ขยายโอกาสทางการศึกษาให้ทั่วถึง ครอบคลุมทั้งนักเรียนปกติและนักเรียนพิเศษ เพื่อให้ผู้เรียนได้รับโอกาสในการพัฒนาเต็มตามศักยภาพ อีกทั้งยังมีพันธกิจร่วมกันในการเสริมสร้างประสิทธิภาพการบริหารและการจัดการศึกษาของสถานศึกษาระดับมัธยมศึกษาในจังหวัดชัยนาท (เครือข่ายส่งเสริมประสิทธิภาพการจัดการศึกษามัธยมศึกษาจังหวัดชัยนาท ออนไลน์) จากการศึกษารายงานสารสนเทศ ประจำปีการศึกษา 2561 ของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 5 ซึ่งเป็นหน่วยงานต้นสังกัดเดิมของโรงเรียนมัธยมศึกษาจังหวัดชัยนาท ยังพบเฉพาะการรายงานผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติด้านพื้นฐาน (O-NET) เพื่อสะท้อนความสำเร็จทางการศึกษาของสถานศึกษาแต่ละแห่ง (สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 5, 2562, หน้า 62) ซึ่งมีความไม่สอดคล้องกับยุทธศาสตร์ข้างต้น เนื่องจากการพัฒนาเพื่อให้ผู้เรียนได้รับโอกาสในการพัฒนาเต็มตามศักยภาพนั้น ตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2542 ได้กำหนดให้สถานศึกษาและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องดำเนินการฝึกนักเรียนทั้งกระบวนการคิด ทักษะ และการแก้ปัญหา (พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ, 2542, หน้า 3) ดังนั้น ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะศึกษาแนวทางการพัฒนาการบริหารวิชาการโรงเรียนมัธยมศึกษาจังหวัดชัยนาท ตามแนวคิดทักษะทางพฤติกรรม เพื่อนำผลการศึกษามาประยุกต์ใช้ในการบริหารงานวิชาการโรงเรียนมัธยมศึกษาในจังหวัดชัยนาท อันจะนำไปสู่การบริหารงานอย่างเป็นระบบและพัฒนานักเรียนให้เต็มตามศักยภาพต่อไป

คำถามการวิจัย

1. ความต้องการจำเป็นของการพัฒนาการบริหารวิชาการโรงเรียนมัธยมศึกษาจังหวัดชัยนาท ตามแนวคิดทักษะทางพฤติกรรมเป็นอย่างไร
2. แนวทางการพัฒนาการบริหารวิชาการโรงเรียนมัธยมศึกษา จังหวัดชัยนาทตามแนวคิดทักษะทางพฤติกรรมควรเป็นอย่างไร

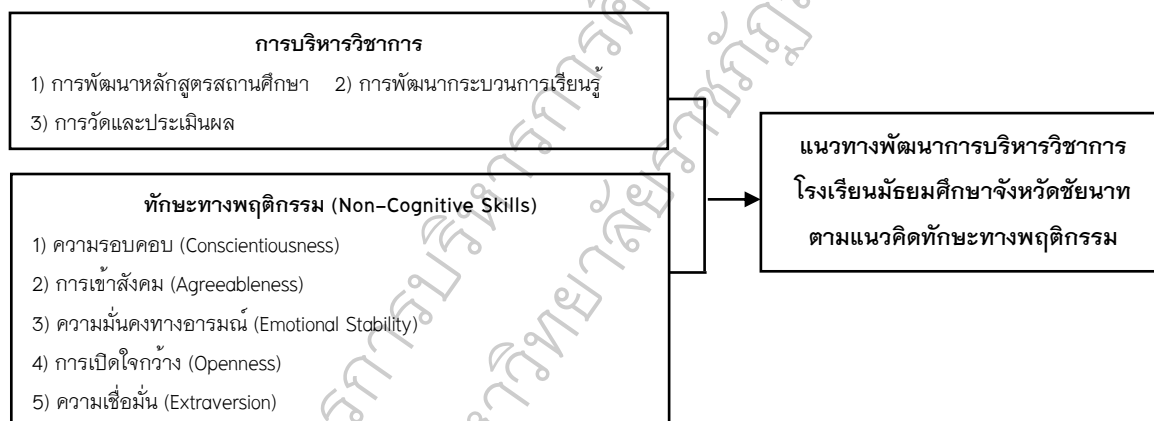
ความมุ่งหมายของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาความต้องการจำเป็นของการพัฒนาการบริหารวิชาการโรงเรียนมัธยมศึกษาจังหวัดชัยนาท ตามแนวคิดทักษะทางพฤติกรรม
2. เพื่อนำเสนอแนวทางพัฒนาการบริหารวิชาการโรงเรียนมัธยมศึกษาจังหวัดชัยนาท ตามแนวคิดทักษะทางพฤติกรรม

กรอบแนวคิดการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เพื่อศึกษาสภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์ และความต้องการจำเป็นของการพัฒนาการบริหารวิชาการโรงเรียนมัธยมศึกษาจังหวัดชัยนาทตามแนวคิดทักษะทางพฤติกรรม พร้อมทั้งนำมากำหนดกรอบแนวคิดการวิจัย ดังนี้

1. กรอบแนวคิดการบริหารวิชาการ ประกอบด้วย การพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา การพัฒนากระบวนการเรียนรู้ และการวัดและประเมินผล
2. กรอบแนวคิดทักษะทางพฤติกรรม ประกอบด้วย ความรอบคอบ (Conscientiousness) การเข้าสังคม (Agreeableness) ความมั่นคงทางอารมณ์ (Emotional Stability) การเปิดใจกว้าง (Openness) และความเชื่อมั่น (Extraversion)

ภาพประกอบ 1 กรอบแนวคิดการวิจัย

วิธีดำเนินการวิจัย

ขั้นตอนที่ 1 การศึกษาความต้องการจำเป็นของการพัฒนาการบริหารวิชาการโรงเรียนมัธยมศึกษาจังหวัดชัยนาทตามแนวคิดทักษะทางพฤติกรรม

ประชากรและผู้ให้ข้อมูล

ประชากรในการวิจัย คือ โรงเรียนมัธยมศึกษาจังหวัดชัยนาท สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาอุทัยธานี ชัยนาท และผู้ให้ข้อมูล ประกอบด้วย ผู้อำนวยการโรงเรียนจำนวน 11 คน รองผู้อำนวยการโรงเรียนจำนวน 10 คน และครูจำนวน 205 คน รวมทั้งหมด จำนวน 226 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

เครื่องมือที่ใช้แบ่งออกเป็น 3 ตอน ได้แก่ สถานภาพทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม, สภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ของการพัฒนาการบริหารวิชาการโรงเรียนมัธยมศึกษาจังหวัดชัยนาท ตามแนวคิดทักษะทางพฤติกรรม และข้อคิดเห็น/เสนอแนะเพิ่มเติม มีลักษณะเป็นข้อคำถามปลายเปิด

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้เก็บรวบรวมข้อมูลโดยมีขั้นตอน ดังนี้

1. ผู้วิจัยติดต่อขอหนังสือจากสาขาวิชา เพื่อขอความอนุเคราะห์การเก็บข้อมูลวิจัยจากผู้ให้ข้อมูลในโรงเรียนมัธยมศึกษาจังหวัดชัยนาท
2. ผู้วิจัยนำหนังสือขอความอนุเคราะห์ เสนอต่อผู้บริหารโรงเรียนมัธยมศึกษาจังหวัดชัยนาท จำนวน 13 โรงเรียน รวมถึงติดตามการตอบรับ และเก็บรวบรวมเอกสารแบบสอบถาม จำนวน 226 ฉบับ ด้วยตนเอง ใช้เวลาทั้งสิ้น 14 วัน โดยได้รับแบบสอบถามครบถ้วน อัตราการตอบกลับคิดเป็นร้อยละ 100

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล-

1. สถิติพื้นฐาน 1.1 ค่าเฉลี่ย (Mean) 1.2 การประเมินความต้องการจำเป็น Modified Priority Needs Index ($PNI_{Modified}$)
2. สถิติในการตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ 2.1 เกณฑ์การวัดค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามและวัตถุประสงค์ IOC (Item-objective Congruency Index: IOC) ซึ่งมีค่าความตรงเชิงเนื้อหา (IOC) ของแบบสอบถามมีค่า 1.00 ทั้งฉบับ แปลว่า แบบสอบถามสามารถนำไปใช้ได้ตรงตามวัตถุประสงค์ 2.2 ค่าความเชื่อมั่น (Reliability) โดยใช้สัมประสิทธิ์แอลฟาครอนบาค (Cronbach's alpha coefficient) ได้ค่าความเที่ยงแบบสอบถามทั้งฉบับเท่ากับ 0.989 อยู่ในระดับดีมาก แปลว่า แบบสอบถามมีความน่าเชื่อถือและสามารถนำไปใช้ได้จริง

ขั้นตอนที่ 2 การนำเสนอแนวทางในการพัฒนาการบริหารวิชาการโรงเรียนระดับมัธยมศึกษา

จังหวัดชัยนาท ตามแนวคิดทักษะทางพฤติกรรม

ผู้วิจัยนำผลการวิเคราะห์สภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์ และความต้องการจำเป็นในการพัฒนาการบริหารวิชาการโรงเรียนระดับมัธยมศึกษา จังหวัดชัยนาท นำมาจัดทำ (ร่าง) แนวทางพัฒนาการบริหารวิชาการโรงเรียนระดับมัธยมศึกษาจังหวัดชัยนาท ตามแนวคิดทักษะทางพฤติกรรม โดยมีการประเมิน (ร่าง) แนวทางฯ ก่อนนำเสนอ ซึ่งมีรายละเอียดในการดำเนินการ ดังนี้

ผู้ให้ข้อมูล ประกอบด้วย ผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 3 ท่าน ได้แก่ อาจารย์ด้านการบริหารวิชาการ จำนวน 1 ท่าน ผู้บริหารสถานศึกษาระดับมัธยมศึกษา ในจังหวัดชัยนาท จำนวน 2 ท่าน

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล คือ แบบประเมินความเหมาะสม และความเป็นไปได้ของ (ร่าง) แนวทางพัฒนาการบริหารวิชาการโรงเรียนระดับมัธยมศึกษาจังหวัดชัยนาท ตามแนวคิดทักษะทางพฤติกรรม

วิธีการรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยได้เก็บรวบรวมข้อมูลโดยมีขั้นตอน ดังนี้

1. ผู้วิจัยติดต่อขอหนังสือจากสาขาวิชา เพื่อขอความอนุเคราะห์ผู้ทรงคุณวุฒิในการประเมินความเหมาะสม และความเป็นไปได้ของ (ร่าง) แนวทางพัฒนาการบริหารวิชาการโรงเรียนระดับมัธยมศึกษาจังหวัดชัยนาท ตามแนวคิดทักษะทางพฤติกรรม

2. ผู้วิจัยนำหนังสือขอความอนุเคราะห์และ (ร่าง) แนวทางพัฒนาการบริหารวิชาการโรงเรียนระดับมัธยมศึกษา จังหวัดชัยนาท ตามแนวคิดทักษะทางพฤติกรรม เสนอต่อผู้ทรงคุณวุฒิด้วยตนเอง

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล สถิติพื้นฐาน ได้แก่ ฐานนิยม

สรุปผลการวิจัย

1. ความต้องการจำเป็นของการพัฒนาการบริหารวิชาการโรงเรียนมัธยมศึกษาจังหวัดชัยนาท ตามแนวคิดทักษะทางพฤติกรรม

ความต้องการจำเป็นของการพัฒนาการบริหารวิชาการโรงเรียนมัธยมศึกษาจังหวัดชัยนาทตามแนวคิดทักษะทางพฤติกรรม ลำดับที่ 1 คือ การพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา ($PNI_{modified} = 0.383$) รายชื่อย่อยการวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐานความต้องการจำเป็น มีค่าความต้องการจำเป็นสูงสุด ($PNI_{modified} = 0.396$) และเมื่อเรียงลำดับรายองค์ประกอบทักษะทางพฤติกรรม พบว่า ทักษะทางพฤติกรรม ด้านความมั่นคงทางอารมณ์มีค่าความต้องการจำเป็นสูงสุด ($PNI_{modified} = 0.329$) รองลงมา คือ การพัฒนากระบวนการเรียนรู้ ($PNI_{modified} = 0.379$) รายชื่อย่อยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้มีค่าความต้องการจำเป็นสูงสุด ($PNI_{modified} = 0.400$) และเมื่อเรียงลำดับรายองค์ประกอบทักษะทางพฤติกรรม พบว่า ทักษะทางพฤติกรรม ด้านความมั่นคงทางอารมณ์มีค่าความต้องการจำเป็นสูงสุด ($PNI_{modified} = 0.431$) และการวัดและประเมินผล มีความต้องการจำเป็นต่ำที่สุด ($PNI_{modified} = 0.363$) รายชื่อย่อยการวัดและประเมินผลตามสภาพจริงมีค่าความต้องการจำเป็นสูงสุด ($PNI_{modified} = 0.371$) และเมื่อเรียงลำดับรายองค์ประกอบทักษะทางพฤติกรรม พบว่า ทักษะทางพฤติกรรม ด้านความมั่นคงทางอารมณ์มีค่าความต้องการจำเป็นสูงสุด ($PNI_{modified} = 0.409$)

2. แนวทางพัฒนาการบริหารวิชาการโรงเรียนมัธยมศึกษาจังหวัดชัยนาท ตามแนวคิดทักษะ

ทางพฤติกรรม

ผู้วิจัยนำความต้องการมาสังเคราะห์แนวทางพัฒนาการบริหารวิชาการโรงเรียนมัธยมศึกษาจังหวัดชัยนาทตามแนวคิดทักษะทางพฤติกรรม จากนั้นให้ผู้ทรงคุณวุฒิประเมินความเหมาะสมและความเป็นไปได้ แล้วนำมาปรับปรุงแก้ไข ซึ่งแนวทางทุกข้อมีฐานนิยมเท่ากับ 5 โดยมีรายละเอียด ดังนี้

แนวทางที่ 1 พัฒนาหลักสูตรสถานศึกษาที่เน้นผลลัพธ์การเรียนรู้ ทักษะทางพฤติกรรมด้านความมั่นคงทางอารมณ์

แนวทางย่อยที่ 1.1 วิเคราะห์ความต้องการจำเป็นเพื่อกำหนดผลลัพธ์การเรียนรู้ภายในหลักสูตรมุ่งเน้นผลลัพธ์การเรียนรู้ทักษะทางพฤติกรรม ด้านความมั่นคงทางอารมณ์

แนวทางย่อยที่ 1.2 ปรับปรุงหลักสูตรสถานศึกษาให้เป็นหลักสูตรที่มุ่งเน้นผลลัพธ์การเรียนรู้ทักษะทางพฤติกรรมด้านความมั่นคงทางอารมณ์

แนวทางที่ 2 พัฒนาระบบการเรียนรู้ที่เน้นผลลัพธ์การเรียนรู้ทักษะทางพฤติกรรม ด้านความมั่นคงทางอารมณ์

แนวทางย่อยที่ 2.1 ส่งเสริมการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะทางพฤติกรรมด้านความมั่นคงทางอารมณ์

แนวทางย่อยที่ 2.2 พัฒนาความสามารถครู และสภาพแวดล้อมทางกายภาพที่ส่งเสริมการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ เพื่อพัฒนาทักษะทางพฤติกรรม ด้านความมั่นคงทางอารมณ์

แนวทางที่ 3 พัฒนาการวัดและประเมินผลตามสภาพจริงที่เน้นผลลัพธ์การเรียนรู้ทักษะทางพฤติกรรม ด้านความมั่นคงทางอารมณ์

แนวทางย่อยที่ 3.1 การพัฒนาตัวชี้วัดผลลัพธ์การเรียนรู้ในการวัดและประเมินผลตามสภาพจริงที่มุ่งเน้น
การพัฒนาผลลัพธ์การเรียนรู้ทักษะทางพฤติกรรม ด้านความมั่นคงทางอารมณ์ของผู้เรียน วิธีดำเนินการ มีดังนี้

แนวทางย่อยที่ 3.2 ปรับปรุงการดำเนินการวัดและประเมินผลของสถานศึกษาให้เป็นไปตามสภาพจริง
มุ่งเน้นการพัฒนาผลลัพธ์การเรียนรู้ทักษะทางพฤติกรรม ด้านความมั่นคงทางอารมณ์ของผู้เรียน วิธีดำเนินการ มีดังนี้

อภิปรายผลการวิจัย

1. ด้านการพัฒนาหลักสูตร มีลำดับความต้องการจำเป็นสูงที่สุด เมื่อพิจารณารายชื่อย่อย พบว่า ช้อย่อยที่มี
ลำดับความต้องการจำเป็นสูงที่สุด คือ การวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐานความต้องการจำเป็นในการพัฒนาหลักสูตร เนื่องจาก
หลักสูตรเป็นหัวใจสำคัญของการบริหารวิชาการ เป็นกรอบในกำหนดทิศทางในการปฏิบัติหน้าที่ ซึ่งในการที่จะกำหนด
เป้าหมายของหลักสูตรเพื่อพัฒนาทักษะทางพฤติกรรมได้นั้น ผู้บริหารและคณะครูจำเป็นต้องมีการวิเคราะห์
ความต้องการจำเป็นของทั้งผู้เรียน และผู้มีส่วนได้ส่วนเสียในทุกภาคส่วน สอดคล้องกับ เจนเนตร ประเสริฐวิทย์ (2561,
หน้า 142) ที่กล่าวว่า การพัฒนาหลักสูตร โรงเรียนควรมีการวิเคราะห์ความต้องการจำเป็นและกำหนดวัตถุประสงค์
ของการพัฒนาหลักสูตรที่ส่งเสริมความคิดสร้างสรรค์ของนักเรียน

เมื่อพิจารณาตามองค์ประกอบทักษะทางพฤติกรรมพบว่า ความมั่นคงทางอารมณ์ มีค่าความต้องการจำเป็น
สูงที่สุด โดยผู้บริหาร และครู โรงเรียนมัธยมศึกษาจังหวัดชัยนาทเล็งเห็นว่าเป็นทักษะทางพฤติกรรมที่สำคัญ และจำเป็น
อย่างยิ่งที่โรงเรียนต้องดำเนินการเพื่อส่งเสริม และพัฒนา คือ ทักษะทางพฤติกรรม ด้านความมั่นคงทางอารมณ์ ทั้งนี้อาจ
เนื่องมาจากความมั่นคงทางอารมณ์เป็นทักษะที่ส่งผลกระทบต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน และอนาคตของ
ผู้สำเร็จการศึกษาซึ่งสอดคล้องกับ Chamorro-Premuzic and Furnham (2003, p. 240) ที่ได้อธิบายความสัมพันธ์เกิดขึ้น
ระหว่างความไม่มั่นคงทางอารมณ์ ซึ่งส่งผลเชิงลบต่อคะแนนสอบนอกจากนั้นความมั่นคงทางอารมณ์ยังมีความสัมพันธ์
เชิงบวกต่อรายได้ซึ่งเป็นค่าจ้าง โดยเฉพาะอย่างยิ่งในแรงงานเพศหญิง (Giorgio Brunello and Martin Schlotter, 2011, p. 9)

ดังนั้น ผู้วิจัยจึงนำเสนอแนวทางพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษาที่เน้นผลลัพธ์การเรียนรู้ ทักษะทางพฤติกรรม
ด้านความมั่นคงทางอารมณ์ ซึ่งประกอบด้วยแนวทางย่อย ได้แก่ วิเคราะห์ความต้องการจำเป็นเพื่อกำหนดผลลัพธ์การ
เรียนรู้ภายในหลักสูตรมุ่งเน้นผลลัพธ์การเรียนรู้ทักษะทางพฤติกรรม ด้านความมั่นคงทางอารมณ์ และปรับปรุงหลักสูตร
สถานศึกษาให้เป็นหลักสูตรที่มุ่งเน้นผลลัพธ์การเรียนรู้ทักษะทางพฤติกรรมด้านความมั่นคงทางอารมณ์ ซึ่งสอดคล้องกับ
งานวิจัยของ สุรศักดิ์ ไชยสงค์, วรรัตน์ อนุสรณ์เสงี่ยม, พิรญา ศรีพ่อง และชนัดดา พลอยเอี่ยมแสง (2561, บทคัดย่อ)
ที่ได้ให้แนวทางในการพัฒนาหลักสูตรที่เน้นผลลัพธ์การเรียนรู้ ซึ่งประกอบด้วย 4 ขั้นตอน ได้แก่ (1) การทำความเข้าใจ
แนวคิด หลักสูตรตามแนวคิดการศึกษาที่มุ่งเน้นผลลัพธ์การเรียนรู้ (Outcome based Education) (2) การกำหนดผลลัพธ์
การเรียนรู้ของหลักสูตรตามความต้องการและข้อกำหนดของผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย (3) การออกแบบโครงสร้าง เนื้อหาวิชา
การจัดการเรียนรู้และการวัดผลการเรียนรู้ของหลักสูตรให้สอดคล้องกับผลลัพธ์การเรียนรู้ของหลักสูตร และข้อกำหนด
ที่จำเป็น และ (4) การจัดทำเอกสารหลักสูตรที่มุ่งเน้นผลลัพธ์การเรียนรู้

2. ด้านการพัฒนาระบบการวัดและประเมินผล มีลำดับความต้องการจำเป็นรองลงมา เมื่อพิจารณารายชื่อย่อย พบว่า
ช้อย่อยที่มีลำดับความต้องการจำเป็นสูงที่สุด คือ การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ซึ่งเป็นกระบวนการที่ทำให้ผู้เรียนเกิดการ
เรียนรู้ที่สอดคล้องกับเนื้อหาสาระ และมุ่งเน้นพัฒนาผู้เรียนเป็นสำคัญ ฉะนั้นโรงเรียนควรจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่มุ่งเน้น

การพัฒนาทักษะทางพฤติกรรมให้เกิดขึ้นแก่ผู้เรียน สอดคล้องกับงานวิจัยของ พิริยะ ผลพิรุฬห์ และบังปอนด์ รักอำนวนิก (2563, หน้า 108) ที่ได้ทำการศึกษาทวนมนุษย์กับผลสัมฤทธิ์ของผลสัมฤทธิ์ของงานในภาคอุตสาหกรรมไทย พบว่า การเรียนการสอนในสถาบันการศึกษาและการฝึกอบรมในที่ทำงานมีความสำคัญต่อการสร้างทั้งทักษะทางปัญญาและทักษะทางพฤติกรรมให้แก่ผู้เรียน อันจะส่งผลต่อความสามารถในการประกอบอาชีพ และความสามารถในการดำรงชีวิตในอนาคต

เมื่อพิจารณาตามองค์ประกอบทักษะทางพฤติกรรมพบว่า ความมั่นคงทางอารมณ์ มีค่าความต้องการจำเป็นสูงสุด แสดงให้เห็นว่า โรงเรียนควรมีการดำเนินการในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ เพื่อพัฒนาทักษะทางพฤติกรรมด้านความมั่นคงทางอารมณ์ เนื่องจาก ความมั่นคงทางอารมณ์จะส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษา และการปฏิบัติงานในอนาคตซึ่งสามารถพัฒนาได้ผ่านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ดังที่ Maria-Jose Sanchez-Ruiz et. Al (2016, p. 66) พบว่า นักเรียนที่มีความมีความมั่นคงทางอารมณ์ต่ำ มักจะต้องเผชิญกับสภาวะเครียด และกดดันเมื่อมีการทดสอบทางการศึกษา และศศิธร ธีรงาม (2557, หน้า 59) ซึ่งพบว่า ความไม่มั่นคงทางอารมณ์ มีความสัมพันธ์เชิงลบกับรายได้ของแรงงานในภาคการค้า เนื่องจากแรงงานในภาคการค้าจะต้องมีบุคลิกลักษณะที่เป็นมิตรต่อลูกค้า

ดังนั้น ผู้วิจัยจึงนำเสนอแนวทางกระบวนการเรียนรู้ที่เน้นผลลัพธ์การเรียนรู้ทักษะทางพฤติกรรม ด้านความมั่นคงทางอารมณ์ ซึ่งประกอบด้วยแนวทางย่อย ได้แก่ ส่งเสริมการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะทางพฤติกรรมด้านความมั่นคงทางอารมณ์ และพัฒนาความสามารถครู และสภาพแวดล้อมทางกายภาพที่ส่งเสริมการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ เพื่อพัฒนาทักษะทางพฤติกรรม ด้านความมั่นคงทางอารมณ์ สอดคล้องกับ Ministry of Education Republic of Singapore (2013, ออนไลน์) ที่ได้กล่าวถึงกลยุทธ์ในการพัฒนาสังคมและอารมณ์ของผู้เรียน ไว้ดังนี้ (1) การมีต้นแบบเชิงบวกด้านพฤติกรรม (2) การใช้สถานการณ์และบทบาทสมมติในการจัดการเรียนการสอน (3) ส่งเสริมการใช้กิจกรรมกลุ่มในนักเรียน (4) การใช้เรื่องราว ดนตรี ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน (5) ผลานความร่วมมือระหว่างโรงเรียนและผู้ปกครอง นอกจากการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนแล้วการสร้างบรรยากาศภายในห้องเรียนก็ยังคงเป็นสิ่งสำคัญที่จะช่วยให้การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนประสบความสำเร็จสามารถทักษะทางพฤติกรรม ด้านความมั่นคงทางอารมณ์ให้แก่ผู้เรียนได้ สอดคล้องกับ กระทรวงศึกษาธิการ (2539, อ้างถึงใน ทรงศรี สารภูษิต, 2551, หน้า 26) ที่ได้กล่าวถึง องค์ประกอบด้านโรงเรียนที่เกี่ยวข้องกับความมั่นคงทาง ซึ่งประกอบด้วย (1) การดำเนินงานของโรงเรียน (2) บุคลิกภาพของครู

3. ด้านการวัดและประเมินผล มีลำดับความต้องการจำเป็นต่ำที่สุด เมื่อพิจารณารายข้อย่อย พบว่า ข้อย่อยที่มีลำดับความต้องการจำเป็นสูงที่สุด คือ การวัดและประเมินผลตามสภาพจริง ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากรูปแบบการวัดและประเมินผลส่วนใหญ่ภายในสถานศึกษาเป็นการวัดและประเมินผลจากการทำแบบทดสอบ ซึ่งอาจจะไม่สามารถสะท้อนความสามารถหรือทักษะที่แท้จริงของผู้เรียนออกมาได้ และแบบทดสอบอาจสามารถวัดและประเมินผลได้เพียงความรู้เท่านั้น สอดคล้องกับงานวิจัยของ อานนท์ ธิติคุณากร (2562, หน้า 235) ที่พบว่า ครูผู้สอนยังขาดความรู้ความเข้าใจในการวัดและประเมินผล แม้ว่าในปัจจุบันจะมุ่งเน้นการประเมินผลตามสภาพจริง โดยใช้วิธีที่หลากหลายมากกว่า เพียงการวัดผลจากการทำแบบทดสอบ

เมื่อพิจารณาตามองค์ประกอบทักษะทางพฤติกรรมพบว่า ความมั่นคงทางอารมณ์ มีค่าความต้องการจำเป็นสูงสุด เพราะฉะนั้น โรงเรียนควรมีการดำเนินการในการวัดและประเมินผลตามสภาพจริงเพื่อพัฒนาทักษะทางพฤติกรรมด้านความมั่นคงทางอารมณ์ โดยการใช้เครื่องมือในการวัดและประเมินผลที่หลากหลายสอดคล้องกับทักษะดังกล่าว สอดคล้องกับ Duckworth and Yeager (2015, p. 245) ที่ให้คำแนะนำสำหรับการวัดและประเมินผลทักษะทางพฤติกรรมซึ่งจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องใช้เครื่องมือที่หลากหลายในการดำเนินการ และต้องมีความเหมาะสมต่อทักษะ เช่นเดียวกับ Loes Abrahams and Gina Pancorbo (2019, p. 5) ที่กล่าวถึงความท้าทายในการวัดและประเมินผลทางด้านอารมณ์

และสังคมว่า การวัดและประเมินผลทักษะทางด้านอารมณ์และสังคมนั้นมีความท้าทายอย่างมากเพราะมีรูปแบบการวัดและประเมินผลที่หลากหลายซึ่งต้องสอดคล้องต่อประเด็นที่ต้องการวัดและประเมินผล

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

1.1 ผู้บริหารควรเร่งนำแนวทางพัฒนาการบริหารวิชาการโรงเรียนมัธยมศึกษาจังหวัดชัยนาท ตามแนวคิดทักษะทางพฤติกรรมไปสู่การปฏิบัติ เนื่องจาก ผลการวิจัยนี้ทำให้เกิดองค์ความรู้ใหม่เกี่ยวกับแนวทางพัฒนาการบริหารวิชาการโรงเรียนมัธยมศึกษาจังหวัดชัยนาท ซึ่งโรงเรียนระดับมัธยมศึกษาในจังหวัดชัยนาทสามารถนำไปกำหนดเป็นแนวทางเพื่อการปฏิบัติในการพัฒนาผู้เรียนให้เกิดทักษะทางพฤติกรรม ผ่านการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา การพัฒนากระบวนการเรียนรู้ และการวัดและประเมินผล

1.2 โรงเรียนควรมีการทบทวนการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา โดยเน้นมุ่งเน้นการวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐานและความต้องการจำเป็นของผู้เรียน และผู้มีส่วนได้ส่วนเสียในด้านทักษะทางพฤติกรรม ข้อย่อยของการพัฒนาหลักสูตรที่มีลำดับความต้องการจำเป็นสูงสุด คือ การวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐานความต้องการจำเป็นในการพัฒนาหลักสูตรเพื่อให้เกิดดำเนินการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษามีกรอบและทิศทางที่ชัดเจนสอดคล้องต่อความต้องการด้านทักษะทางพฤติกรรมของผู้เรียน

1.3 ผู้บริหารควรมีการส่งเสริมการสอดแทรกกิจกรรมเพื่อพัฒนาทักษะทางพฤติกรรมระหว่างการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ในนักเรียนทุกรายวิชา เพื่อให้การพัฒนากระบวนการเรียนรู้ในการส่งเสริมผู้เรียนให้เกิดทักษะทางพฤติกรรมเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ เนื่องจาก ผลการวิจัย พบว่า การพัฒนากระบวนการเรียนรู้เป็นการบริหารวิชาการที่มีสภาพที่พึงประสงค์สูงสุด

2. ข้อเสนอแนะสำหรับการทำวิจัย ครั้งต่อไป

2.1 ควรทำการศึกษาแนวทางพัฒนาการบริหารวิชาการ โรงเรียนระดับประถมศึกษา ตามแนวคิดทักษะทางพฤติกรรม เพื่อให้ทราบแนวทางพัฒนาการบริหารวิชาการ ในการพัฒนาผู้เรียนให้เกิดทักษะทางพฤติกรรมที่ครอบคลุมทั้งระดับประถมศึกษาและมัธยมศึกษา

2.2 ควรมีการวิจัย และพัฒนารูปแบบหรือนวัตกรรมในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่มุ่งเน้นการพัฒนาทักษะทางพฤติกรรมด้านความมั่นคงทางอารมณ์โดยเฉพาะ เนื่องจากเป็นประเด็นที่มีความต้องการจำเป็นสูงที่สุดในการพัฒนากระบวนการเรียนรู้ของผู้เรียน อีกทั้งในปัจจุบันยังไม่มีรูปแบบการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะดังกล่าวอย่างชัดเจน

เอกสารอ้างอิง

กานต์ธีรา ภูริวิรัช. (2563). การศึกษาโลกในศตวรรษที่ 21: ระบบยังเหลือมล้า การเรียนรู้ยังวิกฤต.

สืบค้นจาก <https://www.the101.world/global-education/>

เครือข่ายส่งเสริมประสิทธิภาพการจัดการมัธยมศึกษา จังหวัดชัยนาท. (2560). ผลการประเมินมาตรฐานการปฏิบัติงาน 2560. สืบค้นจาก <https://sites.google.com/a/chainatpit.ac.th>

จงรักษ์ หงส์งาม. (2555). ผลกระทบของทักษะทางปัญญาและทักษะทางบุคลิกลักษณะต่อรายได้ กรณีศึกษาจังหวัดขอนแก่น ประเทศไทย. วารสารเศรษฐศาสตร์ปริทรรศน์ สถาบันพัฒนาศาสตร์. 6(2). 1 – 22.

- จักรกฤษณ์ ลีริริน. (2563). *Non-Cognitive Skills แนวคิดใหม่ในการบริหารการศึกษา*. สืบค้นจาก <https://www.sdlika.co/2020/03/03/non-cognitive-skills-part-2/>
- เจนเนตร ประเสริฐวิทย์. (2560). *แนวทางการพัฒนาการบริหารวิชาการตามแนวคิดการส่งเสริมความคิดสร้างสรรค์ของนักเรียน*. สารนิพนธ์ ค.ม. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ทรงศรี สารภูษิต. (2551). *การพัฒนาความมั่นคงทางอารมณ์ของวัยรุ่นที่มาจากครอบครัวเลี้ยงเดี่ยวโดยการปรึกษากลุ่มทฤษฎีเน้นทางออกระยะสั้น*. วิทยานิพนธ์ วท.ม. ชลบุรี: มหาวิทยาลัยบูรพา.
- พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ. (2542/19/8). *ราชกิจจานุเบกษา*. เล่มที่ 116 ตอนที่ 74ก. 1 – 23.
- พิริยะ ผลพิรุฬห์ และบังปอนด์ รักอำนวนยกิจ. (2558). *ทุนมนุษย์กับผลิตภาพแรงงานในภาคอุตสาหกรรมไทย*. กรุงเทพฯ: สำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย.
- รุ่งชัชดาพร เวหะชาติ. (2550). *การบริหารงานวิชาการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน*. สงขลา: มหาวิทยาลัยทักษิณ.
- วิจารณ์ พาณิช. (2556). *การสร้างการเรียนรู้สู่ศตวรรษที่ 21* (พิมพ์ครั้งที่ 1). กรุงเทพฯ: ส.เจริญการพิมพ์.
- ศศิธร เห็นงาม. (2557). *ปัจจัยด้านทักษะของแรงงานที่ส่งผลกระทบต่อรายได้ของแรงงานในสถานประกอบการขนาดกลางและขนาดย่อมในเขตอำเภอเมือง จังหวัดขอนแก่น*. *วารสารเศรษฐศาสตร์และกลยุทธ์การจัดการ*. 1(2). 52–62.
- สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 5. (2562). *สารสนเทศทางการศึกษา*. สิงห์บุรี: สำนักงานเขตพื้นที่.
- สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา. (2560). *แผนพัฒนาการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2560 – 2579*. กรุงเทพฯ: บริษัท พรักหวานกราฟฟิก จำกัด.
- สำนักบริหารงานกรมมัธยมศึกษาตอนปลาย สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. (2558). *แนวทางการจัดทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ที่เน้นสมรรถนะทางสาขาวิชาชีพ*. กรุงเทพฯ: สำนักบริหารงานฯ.
- สุรศักดิ์ ไชยสงค์, วรรัตน์ อนุสรณ์เสียม, พิรยา ศรีผ่อง และชนัดดา พลอยล้อมแสง (2561). *การพัฒนาหลักสูตรตามแนวคิด Outcome – Based Education: รายงานผลการดำเนินงานเบื้องต้นของหลักสูตรเภสัชศาสตร์บัณฑิต สาขาการบริบาลทางเภสัชกรรม มหาวิทยาลัยมหาสารคาม*. เอกสารนำเสนอในการประชุมวิชาการ “มหาวิทยาลัย มหาสารคามวิจัย ครั้งที่ 14” 50 ปี มหาวิทยาลัยมหาสารคาม “ผู้มีปัญญา พึงเป็นอยู่เพื่อบุคคล”, มหาสารคาม.
- อานนท์ ธิติคุณากร. (2562). *กลยุทธ์การบริหารวิชาการโรงเรียนมัธยมศึกษาตามแนวคิดการพัฒนาทักษะสำหรับเศรษฐกิจสีเขียว*. วิทยานิพนธ์ ค.ด. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- Abrahams, L., Pancorbo Valdivia, G., Primi, R., Santos, D., Kyllonen, P., John, O., & De Fruyt, F. (2019). Social-emotional skill assessment in children and adolescents: advances and challenges in personality, clinical and educational contexts. *PSYCHOLOGICAL ASSESSMENT*, 31(4), 460–473.
- Chamorro-Premuzic, T., & Furnham, A. (2003). Personality traits and academic examination performance. *European Journal of Personality*, 17(3), 237 – 250.
- Duckworth, A. L., & Yeager, D. S. (2015). Measurement matters: Assessing personal qualities other than cognitive ability for educational purposes. *Educational Researcher*, 44(4), 237 – 251.
- Giorgio Brunello and Martin Schlotter. (2011, May). *Non Cognitive Skills and Personality Traits: Labour Market Relevance and their Development in Education & Training Systems*. Discuss paper presented at The European Commission, Brussel, Belgium.

Maria-Jose sanchez-Ruiz et. Al. (2016). Non-Cognitive Variables and Academic Achievement: The Role of General and Academic Self-Efficacy and Trait Emotional Intelligence. In Myint Swe Khine and Shaljan Areepattamannil (Eds.), *Non – cognitive Skills and Factors in Educational Attainment*. (pp. 65 – 86). Netherland: Sense Publishers.

Ministry of Education Republic of Singapore. (2013). *Social and Emotional Learning*. Retrieved from <https://www.moe.gov.sg/programmes/social-and-emotional-learning>

Myint Swe Khine and Shaljan Areepattamannil. (2016). *Non – cognitive Skills and Factors in Educational Attainment*. Natherland: Sense Publishers.

วารสารการบริหารการศึกษาและภาวะผู้นำ
มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร